

Tractatvs De Sacramentis Et Censvris

Hurtado, Gaspar

Moretus, 1633

Tractatvs De Interdicto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94788](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-94788)

TRACTATVS DE DEPOSITIONE ET DEGRADATIONE.

EPOSITIO est priuatio Ecclesiastica ab omni officio & beneficio Ecclesiastico, in perpetuum, absque spe restitutionis, retento priuilegio Canonis & fori, quæ etiam dicitur Degradatio verbalis. Degradatio vero realis, seu actualis (quæ absoluere & simpliciter dicitur Degradatio) est priuatio, qua depositus, seu verbaliter degradatus, priuatur solemniter omni officio & beneficio Ecclesiastico, omniq[ue] priuilegio Clericali, in perpetuum, & absque spe restitutionis, vt constat ex c. 2. de Poenit. in 6. Vnde degradatio actualis seu realis est solemnis executio depositionis, & super eam addens priuationem Clericalis priuilegij, que, vt deducitur ex Tridentino sess. 13. c. 4. de Reformat. tantum potest fieri ab Episcopo consecrato: depositio vero fieri potest a Iudice ordinario generali, ac proinde ab Episcopo confirmato a Papa, quamvis non consecrato, & a Vicario generali illius, quando depositio est Sacerdotis non Episcopi, quia depositio Episcopi tantum fieri potest a Papa.

Quia vero priuatio, quæ fit depositione & degradatione, quamvis feratur ob peccatum commissum, non fit in punitionem illius, ideo depo-

sitione & degradatio non sunt censuræ, quia scilicet non sunt poenæ. Depositio enim, quamvis lata ob peccatum, non fit vt ea puniatur peccatum, sed fit ad euitandum documentum, quod posset Ecclesia eueneri, si persona, quæ tale peccatum commisit, non deponetur; & degradatio fit ad euitandum ignominiam, quæ euenerit statui Ecclesiastico, si vir Clericali dignitate insignitus tradetur brachio sacerulari, non facta degradatione, & non fit ad puniendum peccatum.

Constat ergo, quod quamvis depositio in eo conueniat cum suspensione, quod vtraque fit priuatio solis Clericis conueniens, ab ea tamen differat. Primo, quod depositio non fit poena, suspensio vero fit poena. Secundo, quod depositione non tantum impeditur vius, sed etiam auferunt potestas, quæ potest ab Ecclesia auferri, & quæ auferri non potest, vt potestas Ordinum quæ auferunt habendo personam quasi inhabilem & ineptam ad vius; suspensione vero tantum impeditur vius potestatis. Tertio, quod depositio semper fit in perpetuum, absq[ue] spe restitutionis, suspensio vero non semper, quamvis fieri possit; & quando fit, saltem distinguuntur depositione quoad duo priores iam dicta.

TRACTATVS DE INTERDICTO.

DIFFICULTAS PRIMA.

Quid sit Interdictum.

T à nomine ipso exordiamur, interdictum non sumitur in presenti generaliter pro prohibitione superioris in quacumque materia, sed sumitur specialiter pro quadam poena priuativa diuinorum, imposita per modum censuræ, vt sumitur in cap. Querenti. 20. de Verborum significatione.

Ad rem ergo accedendo, interdictum est censura, qua prohibentur diuina officia, & certa Sacra-menta actione & passione, & Ecclesiastica sepulchra. Est autem interdictum censura, vt constat ex cap. Querenti. 20. de Verborum significatione, quia est poena medicinalis, bono spirituali priuans, & continetur sub censura tamquam sub generi: in quo conuenit interdictum cum alijs censuris, nempe cum excommunicatione & suspensione, vt constat ex dicto cap. Reliqua vero particulariter ponuntur pro differentia, quia eis differt ab excommunicatione & suspensione, quia excommunicatione priuat omnibus dictis quibus priuat interdictum, & etiam alijs, & suspensione non priuat omnibus quibus interdictum, priuat tamen aliquibus ex illis, & etiam alijs, & eisdem quibus priuant excommunicationem, suspensionem & interdictum non priuant eodem modo, sed diuerso. Ex quo differentia quasi specifica inter excommunicationem, sus-

pensionem & interdictum, desumitur: quia excommunicatione priuat illis vt pertinent ad communionem communem fidelium, & suspensio quatenus sunt vius & exercitium potestatis Clericalis, interdictum vero priuat illis secundum se, quatenus sunt quædam bona quæ possunt participari seu haberi.

DIFFICULTAS II.

Quotuplex sit Interdictum.

Interdictum est triplex: quia aliud est *personale*, quod scilicet immediate affecta personam, ei prohibendo participationem diuinorum in omni loco: & aliud est *locale*, quod scilicet quasi immediate affect locum, & personas mediates ratione videlicet loci, quia scilicet finit in eo loco, prohibendo ne in eo diuina fiant; aliud est *mixtum*, quod continet personale & locale, quo personæ & locus interdicuntur, quod vere est unum tertium coalescens ex utroque dicto indiuisibiliter contra locum & contra personam latum.

Deinde interdictum tam personale quam locale est duplex, alterum est *generale*, & alterum *speciale* seu *particulare*.

Interdictum personale generale est, quo inter-

Fff dicitur

dicitur communitas quatenus constituit vnum corpus, vt populus & exercitus, imo etiam Collégium in populo contentum, vt contra Aulam docent Henriquez cap. 41. num. 3. quia etiam est communitas constituta vnum corpus. Hoc autem interdicto comprehenduntur omnes illius communitatis, quatenus sunt membra seu partes illius, ita vt quandiu sunt membra illius, sint interdicti in quouis loco; & quando defunctorum esse membra illius, defunctorum esse interdicti, nisi personae culpabiles sint, quia ista non eo ipso defunctorum esse interdicta, quia etiam sunt particulariter interdicta, vt dicimus Difficultate v. Interdicto tamen generali personali communitatis priuatur personae illius non actione aliqua propria communitatis, sicut fit per suspensionem communitatis, quia nulla actio earum, quibus priuat interdictum, conuenit communitatibus, benè tamen actiones quibus priuat suspensio.

Interdictum personale particularum est, quo vna persona vel plures, vt particulares personae interdicuntur, & non vt sunt membra communitatis. Estantem interdictum personale non solum quando plures illae personae dominantur, seu interdictum specialiter fertur, sed etiam quando non dominantur, seu quando interdictum generaliter fertur: vt quando dicitur, *Interdicuntur omnes qui tale furium fecerint, aut quitate furium fecerint*: quia in vno & in altero casu non interdicuntur vt sunt membra communitatis, sed vt sunt particulares personae.

Interdictum locale generale est, quo locis, quia communicante occupatur, interdicuntur, vt provincia, villa, & castrum.

Interdictum locale particularum est, quo interdicuntur vnius loci, vt vna Ecclesia, imo plura loca vi particularia loca, & plures Ecclesiae vt particulares Ecclesiae, & non vt sunt membra loci communitatis, nempe provinciae, aut villae, seu non vt contentae sub aliquo loco, quasi & per modum vnius illas continentia ex proportione, qua diximus de interdicto personali particulari.

DIFFICULTAS III.

Vtrum posito Interdicto locali, censeatur positum personale, & econtra.

Conueniunt Doctores, posito interdicto locali, sive generali sive particulari, non censi-
seri positum personale, nisi tantum respectu illius personae, aut illarum personarum, ob cuius aut ob quarum culpam possum est interdictum locali, vt constat ex cap. *Si sententia. 16. de Sententia excommunicationis, in 6. & posito interdicto personali particulari, non censi-
seri positum alio loco, vt ex se patet.*

Est tamen difficultas, An posito interdicto personali generali, etiam censeatur positum locale, id est, an interdicto personaliter populo, etiam censeatur interdictus locus populi, videlicet villa.

Couarru. **Henrig.** *Couarruas in cap. Alma mater. p. 2. §. 1. n. 7. & Henriquez cap. 42. in fine, parrem affirmati-
vam tuerit, quia alias in loco populi interdicti, nempe in villa, possent Clerici diuina officia so-
lemniter & apertis ianuis celebrare.*

Nauartus. **Aegidius.** *Nauartus vero cap. 27. num. 167. & Aegidius disp. 17. num. 20. partem negatiam tradunt, &*

merito: quia interdictum personale, etiam generale, est omnino distinctum & independentia locali, ac proinde in loco populi interdicti possunt Clerici diuina officia solemniter & apertis ianuis celebrare, etiam si aliquando per accidens non legetur, quando scilicet nequeant non admitti interdicti ad templum, aut ad partes templo vicinas.

DIFFICULTAS IV.

Quae personae comprehenduntur Interdicto personali.

Non procedit difficultas de interdicto personali speciali, quia eo tantum comprehenduntur personae ad quas immediate & ratione diriguntur interdictum, sive exprimantur, interdicto specialiter lato, sive non exprimantur, vt in interdicto generaliter lato.

Circa interdictum ergo personale generale conueniunt Doctores, interdicti communiae, v.g. populo, interdicti omnes personae talis communitatis, tamen inculpabiles quam culpabiles, vt constat ex cap. *Si sententia. 16. de Sententia excommunicationis, in 6. (exceptis tamen Episcopis, vt constat ex cap. Quia periculosa de Sententia excommunicationis, in 6.) in quo nulla in iniuria inculpabilibus, etiam si eo interdictum impediatur ab eo quod eis particulariter consentit, al-
huc a celebrando; quia ex vna parte ab eo non impediuntur, vt est vius iuris acquifit, quare non impedit suspensio, sed vt est quodammodo participio seu habito rei diuinae subiecta dispositio Ecclesiae, quando adeat rationabilis causa, & ex alio adeat rationabilis causa, quia id est maximus expediens Ecclesiae ad sui defensionem.*

Est tamen discriminem inter innocentes & nocentes communitatis generaliter interdicti, quod, vt deducitur in dicto cap. *Si sententia, innocentium sunt interdicti vt membra communitatis, ac proinde eo ipso, quod mutatione domicilii alterius desinat esse membra communitatis, de-
nent esse interdicti, absque aliqua alia relaxa-
tione; sicut qui post communiatem interdicti sunt membra illius communitatis, sunt interdicti sententia ante lata contra communitatem, culpabiles vero seu nocentes etiam sunt interdicti particulares personae, ac proinde quamvis desinat esse membra illius communitatis, manentem-
dicti.*

Id autem quod diximus, nempe interdicto generali personali communitatis comprehendentes personae illius communitatis, est veri, namque personae sunt absentes: quia quamvis sunt absentes, etiam pertinent ad eam communitatem, ac proinde quando populus interdictus, etiam interdicuntur habitantes in suburbis, & in aliis cijs continentibus; quia quamvis ibi habitant, sunt partes illius populi, imo (vt contra non personae docent Henriquez cap. 42. & Silvester) personae que habent domicilium in oppido populi interdicti, quamvis habeant domicilium in alio oppido populi non interdicti, & actu habitant, et, quia etiam vere sunt membra populi interdicti. Et etiam comprehenduntur pueri ratione veres, non tamen infantes, nec amentes, quod efficiuntur interdicti in prohibitione consumentes, non quia sunt innocentes, sed quia sunt incapaces pro-
hibiri.

10 hibitionis, benè tamen quoad priuationem sepul-
ture, quia huius priuationis sunt capaces, ex qua
priuatione in alios fideles redundat indirectè
prohibitio sepeliendi illos in loco sacro.

Nec dicto interdicto comprehenditur ille qui
illud posuit, quia nullus potest se ipsum punire,
qua non habet iurisdictionem coactuam in se
ipsum; benè tamen comprehenditur interdicto
locali tam particulari quam generali, non immedi-
atè ex ipso interdicto, ob rationem dictam.

Nomine populi interdicti non comprehen-
duntur Clerici (ac proinde multò minus Reli-
gioſi) nec econtra nomine Cleri interdicti com-
prehenditur populus, vt dicitur in dicto cap. Si
ſententia, quia Clerus & populus sunt distinctæ
communitates, vt pote quæ distinctis legibus gu-
bernantur. Nomine tamen vniuersitatis interdi-
ctæ etiam comprehenduntur Clerici, vt contra

Siluestrum & Angelum docent Aula vbi suprà,
& Egidius num. 10. inquit etiam Religioſi qui
sunt membra illius, quia omnes prædicti effi-
cient eam communiaem, & nomine familiæ in-
terdictæ etiam comprehenduntur Clerici familiæ,
qua etiam Clerici sub familia comprehen-
duntur. Quia tamen familia non est propriæ com-
munitas, quamvis sit alienius Magnatis, quia non
regitur propriis legibus, aut regulis perpetuis,
ideo interdictum familiæ, quamvis Magnatis,
non est generale, sed particulare, vt contra Egidium
aduertunt Sayrus & Aula vbi suprà; ac
proinde perſonam familiæ ſemel interdicta, quam-
vis defiat eſſe illius familiæ, manet interdicta,
qua est particulariter interdicta, & non generaliter,
vt membrum communiaem. Nec nomine po-
puli interdicti comprehenduntur, qui studiorum
aut negotiorum cauſa in loco dicti populi com-
morantur, quamvis diutius commorentur, vt ad-
uertunt Sayrus, Aula, & Egidius, quia iſti non
ſunt membra illius populi.

12 Et nomine Cleri interdicti non comprehen-
duntur Religioſi, quamvis Clerici, niſi qui ha-
bent beneficium, ratione cuius efficiunt vnum
corpus cum Clericis ſecularibus, vt contra Co-
uatriupiam 2. p. 9. 1. aduertunt Sayrus, Aula, &
Egidius vbi suprà; quia Religioſi ſunt distincta
communitas à communitate Clericorum ſecula-
rium, quæ nomine Cleri ſignificatur; quia Reli-
gioſi & Clerici ſeculares habent diſtinctas & pecu-
liaries conſtitutiones, quibus peculiariſter gu-
bernantur. Nomine tamen Cleri interdicti post
Tridentinum fess. 23. cap. 6. de Reformatione, non
comprehenduntur, qui non gaudent priuilegio
fori, etiamſi gaudeant priuilegio canonis.

DIFFICULTAS V.

Quæ loca comprehendantur Inter-
dicto locali.

13 Conueniunt Doctores, interdicto locali ge-
nerali oppidi etiam comprehendendi suburbia
& aedificia continentia, vt decernitur in c. Si cuius-
tus. 17. de Sententia excommunicationis, in 6.
Ideo autem voluit Pontifex in hac materia, quam-
vis odiosa, nomine oppidi comprehendendi predi-
cta, ne ſententia interdicti ferè fruſtretur, quia
ciues facile poſſunt ad suburbia & aedificia con-
uenientia ad diuina celebranda & audienda conue-

nire; quod communiter Doctores exſtimant ve-
rum, quamvis suburbia & aedificia nō ſint subie-
cta dominio temporali oppidi interdicti, ob cuius

culpam fuit interdictum, quia id Pontifex abſolu-
tè & abſque villa limitatione decernit, & quam-
vis non ſint in iurisdictione Ecclesiastica inter-
dictis, quia eodem modo interdictum fruſtratur.
In hoc autem caſu interdictum extendit
ad ea loca non iurisdictione ordinaria interdic-
tis, ſed aut delegata à Pontifice, aut Iure commu-
ni lato ab ipso in dicto cap. Illa autem aedificia ad
hunc effectum dicuntur continentia, quæ ita
propinqua ſunt oppido, vt facile & commodè
poſſit adiri à populo, vt quando eſt maior conu-
ctio ad oppidum quam vnius milliarum, quæ arbi-
trio prudentis diſcernenda eſt.

14 Et ob dictam rationem, quando oppidum ge-
neraliter interdictum eſt, etiam interdicuntur Eccle-
ſiae exemptæ à iurisdictione Episcopi, vt Religioſi
ſunt, quia ſilicet alibi fruſtraretur interdictum
oppidi, quod iam præcepit Tridentinum fess. 25.
c. 12. de Reformatione. Quando verò omnes Ec-
clieſiae oppidi ſpeciali interdicto ab Ordinario in-
terdicuntur, non interdicuntur Eccleſiae exemptæ,
quia illæ non poſſunt ab Ordinario ſpecialiter
interdicti.

Et ob ſuprà dictam rationem decernitur in di-
cto c. Si cuius, quod quando Eccleſia aliqua in-
terdictum eſt, eo ipſo interdictum Capella ipſi conti-
guia, & coemeterium ipſi contiguum, ſicut verò
quando non ſunt contigua.

Obſeruandum eſt, vt aduertunt communiter
Doctores, interdictis generaliter terris alicuius
Domini, eo ipſo intelligi interdictam omnem
terram in quam habet iurisdictionem, quamvis
ei ſit data in feudum, aut emphyteuſim, aut in
domum vxoris, aut in vſumfructum; non tamen eam
quam habet in pignus, quia iſta nullo modo eſt
illius; nec eam cuius tantum habet dominium di-
rectum, vt eit terra quam alij dedit in feudum,
quia tali interdicto non puniretur ipſe; nec eam
terram quam acquirit poſt latum interdictum, vt
contra Egidium & alios docent P. Aula part. 5. Aula.
disp. 1. dub. 3. Silvester & Sayrus, q̄ ſententia Silvester.
non extendit ad futura, quando in ea id non ex-
primitur aut indicatur. Eſt tamen diſcernere inter
perſonas quæ de nouo adueniunt populo genera-
liter interdicto, & inter terram de nouo à Domi-
no acquisitam, quod hac non ſit pars terræ antea
interdictæ, perſona verò illæ ſint pars populi an-
te interdicti, & id eſt ſint interdictæ, non verò
terra illa.

Terra tamen illa, quam Dominus alienat, defi-
nit eſſe interdicta, vt contra Sayrum & Aulam
docent Egidius & alij, quia alienatione defini-
t eſſe illius, & ſolum erat interdicta quatenus erat
illius.

DIFFICULTAS VI.

Quos effectus habeat Interdictum.

15 S upponimus, interdictum poſſe ab ipſo latore
limitari quoad effectus, quia non ſunt Iure
connexi, ſicut ſunt effectus excommunicationis.
Conueniunt ergo Doctores, interdicto abſolu-
tè & abſque villa limitatione lato, quod eſt integrum,
tria prohiberi. Primò, celebrationem, ſeu

F f f 2 publi-

publicam dictiōnēm diuinorū officiorū, & etiā auditiōnē eorū publicē, non priuatiū dictōrū. Secundō, aliqua Sacra menta, p̄s̄er tūm eorū suscep̄tione m̄. Tertiō, Ecclesiasticā sep̄ultrām, vt conſat ex cap. *Si sententia. 16.* & ex cap. *Si ciuitas. 17.* & ex cap. *Alma mater. 24.* de Sententia excommunicationis, in 6. & ex cap. *Responso. 43.* de Sententia excommunicationis, & ex c. *Quod in te. 11.* de P̄enitentijs & remiſſionib⁹.

DIFFICULTAS VII.

De primo effectu Interdicti.

17

Primus ergo effectus interdicti integri est prohibitiō celeb̄ationis & auditio nō officiū diuinorū celebratorū. Ea autem dicuntur diuinā officia, quā nomine Ecclesiā, seu à Clerico vt ministro publico sūnt, non v̄dō quā sūnt priuato, modo quo à laicis fieri possunt & solent fine respectu ad ritūm Ecclesiasticū propriū, de quo videri possunt P. Suarez d. 34. lēct. 3. & Aui- la p̄t. 5. dīsp. 4. lēct. 1.

Circa quem effectum Iure antiquo tempore interdicti localis generalis concessum erat Clericis pastorib⁹ in cap. *Permitimus. 57.* de Sententia excommunicationis, semel in hebdomada Missam celebrare pro confiencia Eucharistia feruanda pro infirmis, & in cap. *Quod in te. 11.* de P̄enitentijs & remiſſionib⁹ concessum erat Clericis in Ecclesijs conuentualib⁹ Horas canonicas legere, non cantare, & non pluribus quām tribus simul; iam tamē Iure nouo Bonifacius VIII. in cap. *Alma mater. 24.* de Sententia excommunicationis, in 6. concessit Primō, vt omnes ministri Ecclesiā non interdicti personaliter possint tempore interdicti localis Missas quotidie celebrare in Ecclesijs & monasterijs, & alia diuinā officia, sicut si non esset interdictum, ianuam tamē clausis, & exclusi excommunicatis & interdictis, & campanis non pulsatis, & submissa voce; ita vt extra Ecclesiā audiri non possint, in quo cap. (sicut & in aliis) nomine diuinorū officiorū non intelliguntur administratio & sufficiō Sacramentorū, vt ex contextu deducitur.

18

Diēta ergo concessio tantum facta est pro interdicto locali, vt conſat ex contextu, & non speciali, sed pro generali, vt docent communiter Doctores, & deducit ex ipso contextu, & ex fine Pontificis, & ex vſu: & fit pro Ecclesijs etiā Hospitalium, & Monasterijs, vbi ordinarii fideles solent ad id congregari; nō v̄dō pro alijs locis extraordinarijs, quām approbatis ad celebrandum Sacrum, vt pro Oratorio approbato; quia non dicuntur Ecclesiā, nec Monasteria. & in diētā cap. vbi fit dicta concessio, tantum fit mentio Ecclesiā & Monasteriorū: & multō minus pro locis non priuilegiatis: Sayrus ergo & Auila, qui dicunt, dictam concessiōnē fieri pro omnibus locis, etiā in quibus alijs, seclusi interdicto, possunt diuina celebrari, nimis extundent concessiōnē Pontificis. Existimamus ergo, extra dictas Ecclesiā & Monasteria non posse Missas quotidie celebrari, nec officia diuina conuentualiter dici.

19

Et dicta concessio fit Clericis, quia fit ministri Ecclesiā, quibus ex officio conuenit diuina celebrare, aut eis inserviū, cūm Pontifex velit in Ec-

clesijs & Monasterijs officia diuina solita dici; & proinde etiā fit omnibus per sonis Religiosis, etiā feminis, & etiā per sonis non religiosis deputatis ad seruendum diuinis officijs, vt Sacra tantum Ordinibus initiatis, in dī & prima tāmē tonsura non coniugatis, quia omnes isti sunt ministri Ecclesiā, non tamen coniugatis, quām ne bigamis, & quām gestantibus tonlā & habent clericalē, quia isti non gaudent nisi p̄m̄p̄gio canonis & fori, vt cōstat ex cap. vñico, de Clericis coniugatis, in 6. Quod verū existimamus contra Auiam, quām ex mandato Episcopi alicui Ecclesiā inserviant, dum non sunt deputati ad inserviendum diuinis officijs. Et fieriā Clerici extraneis alterius Ecclesiā aut Monasterij, tamē p̄dictis permittitur celebratio diuinorum, vt crediderim, eis non permitti p̄rē assister, nō assister quasi ministri, seu quali vñs ex dicentiib⁹ aut inservientib⁹, quām re ipla ne dicit nec inserviant, sicut solent nonnulli Canonici assister, quia eis tantum concedit celebratio diuinorum. Et ob hanc rationem Auiā existimā, Sacerdotem non posse communicare de manu aliena, quia ei tantum permittitur celebrare.

Prædicta tamē concessio fit cum quām moderationibus. Prima est, quod id fiat anniversariis. Secunda, quod fiat submissa voce, ita v̄mōraliter non posse à foris cōsideri, aut videnti. Tertia, quod fiat non pulsatis campanis, submissa ligatur autem ad Doctorib⁹, ad conueniā p̄p̄lū ad diuinā officia. Vnde non prohibetur pulsatio campanā quod concionem, nec quod Salutationem Angelicam, nec quod deleganda horas dici, nec videntur prohibita pulsatio campanā dum eleuatur Eucharistia (etiam Doctoris communiter oppositum docant) quia con fit ad conuocandum populum, sed ad caprandū attentionem, iam existentium in templo, & afflentium Sacrificio, vt adorent Eucharistiam. Quarta est, quod excludantur excommunicati & interdicti: vbi per interdictos etiā intelliguntur, qui causam interdicto non dederunt, & tandem interdicti ratione ipsius loci: alias interdictū generale locale ferē relaxaretur in re, quod satis insinuatū in textu, dum ante dictū concessiōnē dicitur, quod non sīr relaxo interdicti, nec quod delinqentes, quām sūn p̄nitenientes, & paratos satisfacere: nec quod eis qui non deliquerunt, nō tantum quod eis, etiam laici, conferatur Sacramentū p̄cūnū. Cui accedit, quod postea innocentes etiam dicunt interdicti, quia innocentes certis quib⁹ illā fōrūtūtibus permittuntur accedere ad altare, non v̄dō illi qui causam interdicto dederunt.

Vnde laici qui non habent priuilegium quām innocentes, non possunt diuina officia sūfſtere: nihilominus carentes v̄sū rationis non sunt excludendi, vt contra Nauarum docent Auiā & Egidius, tum quia isti non sunt capaces prohibitiōnis, tum etiam quia non assūnt humano modo, & assūtentia tantum humana prohibent. Et ob hanc posteriō rationē non sunt excludendi interdicti dormientes, si confiteri eos non possunt adiūtūr tempore officiorū, nec excludendi sunt adulti innocentes habentes p̄missum Bullarū aut aliud: in dī isti diebus fētis existentur audire Sacrum, vt contra Auiam & Egi-

Suarez.
Auiā.Sayrus.
Auiā.

Henr. Sotus.

dium docent Henrquez lib. 13. cap. 48. & Sotus in 4. dist. 22. quest. 3. art. 1. quia eo priuilegio auferunt prohibito assistendi; hac autem ablata, praeceptum assistendi ipso prohibitione impedimentum expeditur, reuiuifit, & obligat (alias Clerici priuilegiati in dicto cap. *Alma mater*, non tene-rentur) quia quamvis possimus non vi priuilegio, quando non est praeceptum oppositi, secus tamen quando est.

Obseruandum est, quando alicui particulari conceditur priuilegium celebrandi, aut assistendi diuinis, etiam ipsius familiares domesticos posse cum eo assistere, ut expreſſe conceditur in cap. *Licet* 11. de Priuilegiis, in 6. non tamen familiares communitatis priuilegiatae, vt dicitur in eodem cap. quamvis possint familiares proprii singularum personarum communitatis. Per familiares autem domesticos intelliguntur non omnes familiæ, vt quidam immerito volunt, sed tantum qui dominum comitari solent, vt docent Nauatrus cap. 27. num. 180. Auila & Egidius; quod est verum, etiam si habitent extra domum; in modo eo. rum qui ob absentiam vel agititudinem non comitantur dominum, possunt afflumi alii.

Circa eundem primum effectum interdicti conceditur Secundo in dicto cap. *Alma mater*. vt in festiuitatibus Natiuitatis Domini, Resurrectio-nis, Pentecostes, & Assumptionis Virginis (qui-bus Martinus V. addidit festiuitatem Corporis Christi, & Eugenius IV. totam Octauam) diuina Officia solemniter celebrentur, ac si non esset interdictum, exclusi tamen excommunicatis, sed non interdictis; ita tamen, vt qui causam interdi-cto dederunt, non appropinquent altari. vbi no-nine interdictorum comprehenduntur etiam lo-caliter tantum interdicti, vt ex contextu ipso de-ducitur.

Circa hanc secundam concessionem est diffi-cultas Primò, An per festa Paschatum intelligan-tur primi tantum dies.

Henrquez cap. 47. & Suarez disp. 34. lect. 1. do-24 cent, tantum intelligi primos dies, quia in Paschate Natiuitatis, secundus dies est festum S. Stephani, ac proinde idem videtur de alijs Paschatis.

Sotus vero in 4. dist. 22. quest. 3. art. 1. & Auila 5. part. disp. 4. lect. 2. dub. 9. docent, & merito, comprehendi omnes dies festiui. Et in primis in Paschate Resurrectionis & Pentecostes id non pos-25 test negari, quia omnes illi dies festiui tantum pertinent ad ea mysteria, & in eorum honore obseruantur: in Paschate quoque Natiuitatis negandum non est, reliquos dies festiui post pri-mum, sive duos sive tres, etiam pertinere ad festiuitatem Natiuitatis, quamvis principalius ad altos Sanctos, & obseruari non tantum in eorum honore, sed etiam in honore Natiuitatis, quia quamvis in honorem Sanctorum non obseruarentur, etiam obseruarentur in honorem Natiuitatis, sal-tent duo post primum, sicut fit in alijs Paschatis; & vt obserueretur tertius dies post primum vbi ob-seruatur, non parum inuitat Natiuitas Christi.

Incipiunt autem singuli dieti dies festiui à pri-mis Vesperris, quia inde incipiunt eorum sole-mnites quoad celebrationem, exceptis festiuitati-bus Resurrectionis & Pentecostes, quæ incipiunt à Missa Vigiliæ, quia in eam Vigilijs Missa per anticipationem fit de ipsis festiuitatibus: finiuntur autem festiuitates singulorum dierum in Com-

pletorio inclusiue, & non in secundis Vesperis, vt contra non paucos docent Auila & Egidius, *Auila*, quia Completorum etiam pertinet ad celebratio-nem illius diei.

Circa eandem secundam concessionem Secun-dò est difficultas, An in his festiuitatibus tantum permittantur Missa & alia diuina officia, an etiam Communio.

Supponimus, eis, qui dederunt causam interdi-cto locali generali, qui eo ipso sunt personaliter interdicti, non permitti Communione, quia eis non permititur accedere ad altare, absque quo modo ordinari, non est Communio.

Circa alios qui tantum sunt localiter interdicti, Suarez disp. 35. lect. 1. & Egidius docent, eis per-mittit Communione, quia eis permititur parti-cipatio diuinorum, sub quibus comprehendetur Communio.

Auila vero 5. par. dist. 4. lect. 2. dub. 12. & Silue-ster v. *Interdictum* 5. num. 3. docent, eis non per-mitti Communione, & merito: quia eo interdi-cto prohibita est Communio, & in c. *Alma mater*. tantum conceditur celebratio Missæ & aliorum diuinorum officiorum; ac proinde quando in eo permititur participatio diuinorum, non concedit-ur aliquid noui, sed participatio dictorum: cuius signum est, quod ea diuinorum participatio etiam permititur personaliter interdictis, quibus non permititur accedere ad altare.

Difficulitas VIII.

De secundo effectu Interdicti.

Supponimus, interdicto etiam prohiberi aliqua Sacra menta, praesertim eorum susceptionem, vt constat ex c. *Si sententia*. 16. de Sententia ex-communicationis, in 6. & ex cap. *Responso*. 43. de Sententia excommunicationis, sed non omnium, quia non prohibetur Baptismus, nec Confirmatio, vt constat ex c. *Quoniam*. 19. de Sententia excom-municationis, in 6. in modo nec solemnitates eorum, vt ex eodem deducitur: nec prohibetur Sacra men-tum *Poenitentia*, non tantum constitutus in articulo mortis, sicut nec olim, sed nec sanis; quia id conceditur in cap. *Alma mater*. exceptis qui ali-qua culpa causam interdicto dederunt, nisi prius de delicto satisfaciant, aut dent sufficientem cau-tionem de satisfacendo; aut si neutrum possint, iu-rent se, quam primum possint, satisfacturos, aut adiuturos quantum possint, vt Ecclesia iustifiat à delinquentibus, vt dicitur in c. *Alma mater*.

Nec prohibetur Sacramentum Matrimonij, vt contra nonnullos docent Auila 5. par. dist. 4. *Auila*. lect. 1. dub. 6. Egidius dist. 1. num. 48. & commu-nicenter Doctores: quia quamvis in c. *Si sententia*. 16. de Sententia excommunicationis, in 6. genetivum prohibeatur suscepitio Sacramentorum, exceptis casibus in Iure expressis, & Sacramentum Matrimoniij non excipitur; id tamen intelligitur de Sa-cramentis communis administrationi Ecclesia; ad-ministratio autem Sacramenti Matrimonij non est commissa Ecclesia seu ministris ab ipsa ordinatis, aut deputatis, sed tantum ipsis contrahentibus; benedictiones tamen nupliales fieri non possunt, quia sunt officia diuina.

Prohibetur tamen Communio absque celebra-tione adhuc Sacerdotibus, vt contra Suarez & E-gidium docent Auila, & alij: quia Iure antiquo *Auila*.

F f f 3 etiam

Nauatrus.
Auila.
Egidius.

Henr. Suarez.

Sotus.
Auila.

25

27

28

etiam erat prohibitum Sacramentum Encharisticum, quia non erat exceptum, nisi constitutis in articulo mortis, ut constat ex c. *Quod in te.* 11. de Poenitentia & remissionibus, & ex cap. *Permitimus.* 57. de Sententia excommunicationis, in cap. autem *Alma mater.* tantum permittitur celebratio Missæ, non Communio more laicorum.

Prohibetur etiam Extrema Vnctio adhuc Clericis, non tamen Religiosis Mendicantibus, nec Religiosis nostræ Societatis ex priuilegio, nec habentibus Bullam Cruciatam: inquit etiæ his qui habent Bullam, non prohibetur Sacramentum Ordinis, quod etiæ interdicto prohibetur, quia habentes Bullam possunt omnia Sacra menta suscipere.

DIFFICULTAS IX.

De tertio effectu Interdicti.

29 **S**upponimus, interdicto priuari corpora sepulchrae sacræ seu Ecclesiastica (non tamen non sacra, seu non Ecclesiastica) ut constat ex cap. *Quod in te.* 11. de Poenitentia & remissionibus, nihilominus interdictus, semel sepultus, quamvis illicite, non est exhumandus. Qui vero ob interdictum sepultus est in loco non sacro, interdicto ablatu exhumandus est, & in loco sacro sepeliendus.

Excipiunt tamen in eo cap. Clerici, qui non sunt personaliter specialiter interdicti, & interdictum seruarunt, qui possunt in cœmterio sacro, quamvis interdicto, sepeliri (quod non pauci extendunt ad interius templi) sine campanatum pulsu, & cum silentio. Post cap. tamen *Alma mater.* quamvis sit interdictum locale generale, possunt etiam sepeliri cum solemnitate, & intra templum, cum moderationibus ibi praescriptis; & in supra dictis festiuitatibus, etiam absque dictis moderationibus: & post Concilium Constantiense possunt quæcumque personæ, quamvis personaliter interdictæ, eo modo sepeliri in loco sacro non interdicto, quando non sunt denuntiatae.

Id vero quod addunt Sotus in 4. dist. 22. q. 3. art. 1. & Aula 5. par. disp. 4. sect. 3. dub. 4. nempe laicum, qui tempore interdicti ex priuilegio tantum potest assistere diuinis, nulla facta mentione sepulchrae sacræ, & quemlibet alium in dictis festiuitatibus, posse sepeliri in loco sacro, absque sufficien fundamento dicitur, ut aduertunt Suarez disp. 38. sect. 1. & Aegidius num. 55. quia in dicto priuilegio, nec in dictis festiuitatibus non fit mentio, adhuc implicita, sepulchrae sacræ, quia haec est distinctissima ab officijs diuinis.

Circa interdictum cum limitatione latum, quo quis interdictus ab ingressu Ecclesiæ, obseruandum est, eo prohiberi audire officia diuina, & ea celebrare intra Ecclesiæ (per Ecclesiæ autem etiam intelligitur cœmterium; quia in eo potest absque ullo priuilegio celebrari) & etiam in loco sacro sepeliri, si impoenitens moriatur, ut constat ex cap. *Is cui.* 20. de Sentent. excom. in 6. inquit etiam prohiberi Sacra menta administrari, & suscipi, ut contra Henriquez & Aulam docent Silvester v. *Suspensio.* num. 5. & Aegidius, quia Ecclesia non tantum instituta est ad diuina officia celebranda, sed etiam ad Sacra menta administranda & suscipienda: eo tamen non prohiberi intra Ecclesiæ priuatum orare, ut contra Monaldum docent communiter Doctores; quia Ecclesia non est ad id per se instituta.

30
Sotus.
Aula.

Suarez.
Aegidius.

31
Silvester.
Aegidius.

DIFFICULTAS X.

*Quomodo interdictus possit exerceri u
a quibus est interdictus.*

Conueniunt Primo communiter Doctores, personas personaliter interdictas, sive specialiter sive generaliter, sive Clericum sive laicum, violando interdictum, id est, efficiendo id quod interdicto prohibetur, peccare: inquit id esse peccatum mortale ex obiecto; quia persona interdicta remouetur a supradictis rebus, quæ sunt gravatae obiecto, ut sunt administratio & suscepitio Sacra mentorum, celebratio & auditio diuinorum, & Ecclesiastica sepulchra. Addidimus, id esse peccatum mortale ex obiecto; quia ex leuitate manet, aut ex dessecreto plena deliberationis, potest esse tantum veniale.

Conueniunt Secundo communiter Doctores, Clericos violando interdictum locale, sive celebrando officia diuina absque moderationibus prescriptis in cap. *Alma mater.* sive non excludendo non priuilegiatos, peccare mortaliter ex obiecto, & Clericis directe prohibitum.

Conueniunt Tertiò communiter Doctores contra Caietanum & Nauarum, laicum, quamvis non interdictum personaliter, verè peccare assisteret diuinis, & Sacra menta suscipiendo in loco interdicto; quia etiam laico sive directe sive indirecte prohibetur assister diuinis, & Sacra menta suscipere in loco interdicto, ut supponitur in cap. *de Sententia.* 16. & in c. *Alma mater.* 24. de Sententia excom. in 6. & in alijs capitulis. Et latè non ob aliam rationem laicus localiter interdictus ejusmodi est ab diuinis officijs, nisi quia prohibitus est eiis assisteret: inquit id peccat mortaliter ex obiecto, & contra Sotum & Aulam docent Suarez disp. 34. sect. 4. & Aegidius num. 69. quia ex una parte est laico prohibitum, & ex altera est quid grave ex obiecto.

DIFFICULTAS XI.

Quomodo possit communicari cum persona interdicta.

Conueniunt Primo Doctores, nullam effectionem, qua laici directe prohibetur communicare cum interdictis, quamvis nominatim denuntiatis, adhuc in diuinis, nisi in dicta cultura Ecclesiastica; quia non est Ius aliquod obligans laicos ad vitandum illos, nisi ad non urbanum illis sepulchram in Clementina i.e. de Sententia excommunicationis. Prohibitione tamen, quia interdicti prohibiti sunt ab exercitio diuinorum, prohibentur alij secundarij eos inducere ad exercitium diuinorum, quando interdictis futurum est illicitum, ne cooperentur peccato interdictorum.

Conueniunt Secundo, Clericos prohibitos effere celebrare diuina, coram interdictis: & consilium commissa est cura Ecclesiæ, prohibitos effere, mittere interdictos interesse diuinis, ut patet ex varijs capp. Iuris Sæpè citatis.

Obseruandum est, prædicta quoad laicos, & quoad Clericos in celebrandis diuinis coram interdictis, con-

Tractatus de Interdicto.

tum esse vera de interdictis denuntiatis. Censentur autem denuntiati omnes populares, populo ipso ab homine seu a Judice publicè interdicto, aut si interdicti sunt a Iure, quando a Judice denuntiantur.

DIFFICULTAS XII.

Quas penas incurant violantes
Interdictum.

35 **C**onueniunt Primo Doctores, Clericos, sive sacerdtales sive regulares, violantes interdictum, sive personale sive locale, exercendo solemniter actum Ordinis, fieri irregulares, etiam quando non est censura, ut deducitur ex cap. *Is cui. 18.* de Sententia excommunicis in 6. Deinde modo dicto, aut quisvis alio violantes interdictum, fieri ineligibles passiè, & inleigentes actiè, ad dignitates Ecclesiasticas, ut confitatur ex cap. *Is cui. 18.* de Sententia excomm. in 6. & ex cap. 1. de Postulacionibus, nihilominus non priuari vsl iuri dictiois Ecclesiasticae extorioris, ut contra non paucos aduertit *Egidius* dub. 4.

36 **C**onueniunt Secundo, Religiosos & exemptos, praesumentes illicite celebrare diuina in locis interdictis, aut coram excommunicatis vel interdictis non toleratis, suspendi, seu interdicti ab ingressu Ecclesiæ, donec satisfaciant Iudici a quo sententia fuit lata, ut constat ex cap. *Episcoporum* 8. de Priuilegiis, in 6. & non tantum exemptos à iurisdictione Ordinaria, sed etiam non exemptos, ut contra Aulam 5. par. disp. 5. dub. 4. docet *Egidius* dub. 4. ut ex dicto cap. efficaciter deducitur.

Conueniunt Tertio, Religiosos, non seruantes interdictum quod seruatur ab Ecclesia Cathedrali matrice, aut a parochiali loci in quo sunt, excommunicari ipso facto in Clementina 1. de Sententia excommunicationis, & Dominum temporalem alicius loci, qui compellit Clericum ut solemniter & publicè celebret diuina in loco interdicto, & etiam eum qui sonitu campanæ aut voce præconia præsumit conuocare plebem ad audienda diuina in loco interdicto, & etiam eum qui impedit ne excommunicati aut interdicti, admoniti egredi è templo, egrediantur, & etiam ipsum excommunicatum aut interdictum admonitum nolent egredi, excommunicari ipso facto excommunicatione. Papæ resuera in Clementina 2. de Sententia excommunicationis.

DIFFICULTAS XIII.

Ob quas causas ferri possit Interdictum.

37 **C**onueniunt Doctores, nullum interdictum posse ferri adhuc validè absque culpa, quia interdictum est pena: interdictum tamen locale, sive generale sive particolare, & interdictum generale personale, posse ferri ob culpam alienam, vel communitatim, vel Domini aut rectoris temporalis, ut vindicatur in e. *Si sententia* 16. de Sententia excommunicationis, in 6. & in cap. *Non est vobis* de Sponsalibus; quia ex una parte tunc pena in particulas ut partes communitatim redundans, est proportionata culpa, quæ fuit communitatim aut capitum communitatim, & ex altera, interdicto non priuantur eis, quibus priuantur vt

DIFFICULTAS XII. & XIII.

619

sunt vsls aliusius iuris acquisiti, sed vt sunt quædam participatio rei diuinæ subiectæ Ecclesiæ, quando adest rationabilis causa, ut adest quando est culpa communitatim, aut capitum communitatim. Et ob hanc rationem dicta interdicta possunt ferri ob culpam Episcopi habentis iurisdictionem Ecclesiasticam, non temporalem, ut contra Henriquez & contra Cardinalem docent Couarruicias *Conarr. in cap. Alma mater.* part. 2. §. 1. & Aulam 5. part. disp. 3. dub. 2. & communiter Doctores, & in cap. *Sane.* 11. de Officio delegati.

38

Ob culpam tamen capitum communitatim, detinens & alicum, non potest adhuc validè ferri interdictum generale locale absque licentia Papa, ut decernitur in *Extravagante Promulg.* de Sententia excommunicationis, in communibus: nec ob culpam aliusius priuati ferri potest interdictum locale, sive generale sive particolare, neque interdictum generale personale, ut contra Henriquez & Aulam docent *Egidius* disp. 17. num. 24. *Egidius.* Sayrus & Suarez; quia tunc pena esset improportionata & iniusta culpa (ac proinde nulla) *Sayrus.* Suarez. quia dicta interdicta sunt pena communitatim, & dicta culpa nullo modo est communitatim, quia non est ipsius, neque capitum ipsius.

39

Interdictum vero particolare personale non potest ferri adhuc validè, nisi ob culpam propriam, ut contra Henriquez & Aulam docent Sayrus lib. 5. cap. 11. & Suarez disp. 36. sect. 5. *Sayrus.* quia tale interdictum est pena propria, quæ ab *Sayrus.* culpa propria nequit iustè (ac proinde nec validè) infligi.

Est tamen difficultas, An interdictum possit ferri ob culpam veniale: & tantum procedit de interdicto particolare personale, quia reliqua interdicta, ut ipso grauissima pena, nequeunt adhuc validè ferri, nisi ob culpam mortalem, & non ob quacumque, sed ob valde grauem. Vnde non procedit de interdicto particolare personale non puro, id est coniuncto locali, sive generali sive particuliari, quia istud particolare personale tantum potest ferri ob culpam grauem, sicut & ipsum locale qui adiungitur; quia utrumque fertur indubitate, & ob eamdem culpam; & non procedit de quocumque interdicto particolare personale puro, sed de integro, & absolute & simpliciter latro: quia si tantum esset ab ingressu Ecclesia ad breue tempus, posset, ut ipso leuis pena, ob culpam leuem seu veniale ferri.

40

Henriquez ergo cap. 50. & Aula dub. 2. docent, interdictum particolare personale purum integrum ferri posse ob culpam veniale, quia etiam excommunicatione minor potest ferri ob culpam veniale, & est maior pena, quam dictum interdictum.

Henriquez

Aula

Suarez & *Egidius* vbi supra, & *Vasquez* 1. 21. *Suarez.* disp. 38. num. 50. docent, non posse ferri adhuc *Egidius.* validè, nisi ob culpam mortalem, quia eis videtur *Vasquez.* grauis pena.

F f f 4 commu-

620 Tractatus de Interdicto.

communicatio minor, ut diximus Tractatu de Censuris in communi, Difficultate x. nihilominus si feratur ob culpam ex obiecto grauem, non incurritur ob solam venialem, quando aliqua causa excusatur quis à mortali. Addidimus, quando est latum à jure, vel generaliter ab homine; quia si est specialiter ab homine, etiam non potest ferri nisi ob culpam grauem, quia difficulte tollitur; quia tantum potest tolli in foro exteriori, sicut etiam excommunicationis minor, si ab homine specialiter feratur, non posset ob culpam tantum veniale ferri ob eamdem rationem.

41 Ex dictis constat, omnia, quae existant à culpa, praequisita ad interdictum mortali aut veniali, pro diuersitate interdictorum, impedire incursionem interdicti, quam etiam impedit ignorantia probabilitis ipsius interdicti, quando latum est ab Ordinariis (vt significatur in cap. *Vt animarum.* 2. de Constitutionibus, in 6.) & etiam iusta appellatio facta ante incursionem ipsius interdicti (nisi quando Iudici concessum est, ut non obstante appellatione procedat in causa) de quibus latè egimus Tractatu de Censuris in genere.

42 Obseruandum est, in quo Doctores conueniunt, interdictum ferri posse non tantum ut censuram, id est ut penam medicinalem, & solum ob contumaciam respectu Ecclesie præcipientis, sed etiam in puram penam, & ob peccatum quod solum sit contra Ius naturale aut divinum, ut diximus Tractatu de Censuris in communi, Difficultate xvi, vbi alia tradidimus generaliter necessaria ad latiōnem interdicti & aliarum censurarum.

DIFFICULTAS XIV.

Qui possunt interdicere.

43 **C**onueniunt Doctores, eos omnes & solos, qui habent iurisdictionem Ecclesiasticam in foro exteriori, sive ordinariam sive delegatam, posse interdicere, sicut etiam excommunicatione & iuspendere, etiam Prælati Religionum ex desuetudine nequeant localiter interdicere, ut aduerit Aula 5. par. disp. 2. dub. r.

Potestatem tamen interdicendi, sive ordinariam sive delegatam, nec licet nec validè potest exercere excommunicatus non toleratus, nec suspensus non toleratus, in quo Doctores conueniunt; nec posse validè etiam toleratum, adhuc quando prouocatur à fidelibus (& cōsequenter nec licet) quia non obligat suo præcepto, aut quasi præcepto, cum liberum sit subditus non communicate cum eo in actionibus iurisdictionis, quibus excommunicatione & suspensione priuatur; ac proinde nequit validè interdicto ligare, quia incurso illius supponit inobedientiam, quæ tunc non reperitur.

Et ob dictam rationem Ordinarius excommunicatus, aut suspensus non toleratus, non potest adhuc validè potestatem interdicendi delegare, quia id est actus iurisdictionis; poterit tamen validè, quando est toleratus (etiam illice id efficiar, quando ipse se ingerit) quia co ipso, quod Ecclesia eum tolerat, relinquit illum sufficientem ut possit validè exercere actum iurisdictionis, qui non sit præceptum, sub conditione tamen, si acceptetur.

DIFFIC. XIII. XIV. XV. & XVI.

Interdictus tamen, quantu[m] non toleratus, potest validè & licet interdicere: quia interdictus non est priuatus iurisdictione, neque prohibetur illam exercere.

Obseruandum est ex cap. 1. de Sententia communicationis, in 6. interdictum non posse habere nisi in scriptis, & causam interdicti expoundingo: ferri tamen validè, ut supponitur in dicto cap. in quo, qui aliter ferri interdictum, suspendit, seu potius interdictum per vim mensam ab ingressu Ecclesie, & à diuini Officii, & ut interdictum latum contra participantes, i.e. communicantes cum excommunicatis in eis in quibus secundum Ius tantum incurrit excommunicationis minor, sit validum, requiri eos participantis nominatim moneri tribus monitionibus, vel una pro tribus, cum intervallo interlinioque competenti, ut constat ex cap. *Statutum.* 13. de Sententia excommunicationis, in 6. iudicis capitulis *Statutum.* 3. & *Constitutionem.* 9. eodem Titulo.

DIFFICULTAS XV.

Qui possunt interdicere.

Conueniunt Doctores, omnes baptizati vienos adultos, excepto Papa, interdicti posse, & non tantum ut singulares personas ratione sui, sed etiam ut partes communis, & etiam loca, sed non nisi ut circumstantias, quod idem est, ut personas interdicti seu prohiberi in eis locis divinae celebrare, & eis assistere, & Sacramenta aliqui recipere, & sepeliri. Eos quoque qui solum interdicti, posse iterum & iterum interdicti, lollantes verò non posse interdicere, nec perpetuo amantes, non solum interdicto personali particuli, quia requirit culpam in sic interdictis, cum suspiciti sunt incapaces, sed nec aliquo alio quod effectus in prohibitione consistentes, quia huius sunt incapaces; bene tamen quod priuatus Ecclesiastica sepultura, quia ex una parte sunt incapaces huius priuationis, & ex altera nulli alii interdictum exceptio personali particuli requirit propriam culpam. Nec defundos pollinare, quia iam sunt extra iurisdictionem Ecclesie, quanvis, si moriantur in statu interdictorum, nequeant ab alijs in loco sacro sepeliri, sicutneque in loco interdicto sepeliri, etiam si moriantur personaliter interdicti, quia interdicti talis loci priuantur in eo sepeliri.

DIFFICULTAS XVI.

Quomodo, & à quo possit usum interdictum.

Irca prius conueniunt Doctores, interdictum, quod latum est ut censura, sive per absolutionem, sicut alias censura, ut patet latum verò in puram penam seu vindictam non posse nisi aut ex se ipso claps termino ad quem fallatum, quod potius est cessare quam tolli, super dispensationem ante impletum terminum. Tunc autem interdictum ferur ut censura, quia si feratur ob contumaciam respectu Ecclesie, & medicinaliter, ita ut remedium posse absolvitur, & quando ferutur absolvitur, &

post admonitionem saltem à Iure factam: tunc autem fertur in puram pœnam, quando fertur ad determinatum tempus, aut in perpetuum, quamvis fertur ob contumaciam; aut quando fertur ab homine, & non praeficit admonitio saltem facta à Iure, quamvis absolute fertur, quia in nullo casu ex his, quamvis ponatur emendatio, est debita absolute.

47 Circa posterius conueniunt Doctores, interdictum absolute latum, nullum determinando tempus, & illud quod fertur addendo *in perpetuum*, indigere aliquo quo auferatur, & idem est de eo, quod fertur usque ad aliquum terminum, ut auferatur ante illum, ut interdictum, quod fertur ad unum mensum, aut usque ad effectum aliquius operis. Addidimus, ut auferatur ante illum; quia eo tempore elapo, aut eo opere facto ex se ipso, absque aliqua alia relaxatione, cessat, quodcumque illud sit, & a quocumque sit latum (in quo contra nonnullos conueniunt communiter Doctores) quia tunc tantum fertur usque ad eum terminum, ac proinde eo transacto nequit amplius durare.

Est ergo difficultas, A quo possit auferri interdictum, quod indiget auferri ab aliquo.

48 Circa quam dicendum est Primo, interdictum latum ab homine, ut censuram contra aliquem aut aliquos, nominatum seu specialiter, possit auferri ab ipso Iudice latore (& consequenter ab eius successore, & ab eius superiori) ut patet, & non possit auferri ab aliis, adhuc in foro Sacramentali, alias perturbaretur tribunal Iudicis ferentis: interdictum vero à Iure, aut generaliter ab homine latum ut censuram, quodcumque sit, etiam locale & generale personale, posse, quoties non reseruatur, auferri ab Ordinario, ut efficaciter deducitur ex c. *Nuper.* 29. de Sententia excommunicationis, quia ex una parte in ablatione illius nullius tribunal turbatur; vel quia est latum à Iure, & non ab homine; vel si generaliter ab homine, quia est incognita persona interdicta, aut locus interdictus; & ex altera parte eo ipso quod non reseruatur, videatur concedi inferiori, aut in eo relinquuntur facultas ad id: alias non esset necessaria reseruatio, si Ordinarius non possit auferre non reseruatum: non tamen possit auferri a Parochio, nec a Confessario ordinario (excepto personali particulari puro, non adiuncto locali) quia interdictum personale particulare adiunctum generali locali, non impedit absolutionem a peccatis, sicut nec ipsum generale locale, ex concessione Pontificis in cap. *Alma mater.* Et quamvis personale generale, & personale particulare adiunctum locali speciali, & locale speciale impediant, non possunt, quia absolutione ab eis exiguntur iurisdictionem exteriorem; & etiam absolutio à locali generali, quia neque una Sacramentaliter auferri (quo solo modo possunt Parochus & Confessarius ordinarius) quia nec locus neque communitas personarum possunt Sacramentaliter absolviri. Interdictum tamen personale particulare purum, quando non reseruatur, & est latum vel à Iure, vel generaliter ab homine, potest à Confessario ordinario auferri, quia impedit absolutionem a peccatis, & persona particularis potest Sacramentaliter absolviri, & in eius ablatione nullius tribunal turbatur.

Dicendum est Secundo, interdictum latum

non ut censuram, sed ut puram pœnam, seu vindictam, sive à Iure sine ab homine, adhuc generaliter non posse auferri, nisi à potente dispensare in eo Iure, quando latum est à Iure, & nisi à Papa, quando latum est ab homine seu a Iudice; sicut nec Index inferior potest dispensare in alia pura pœna Iuris, nec in alia pura pœna late per sententiam etiam ab ipso, quia dictum interdictum non auferit absolutionem, sed dispensationem, ad quam non est potestas in inferiore, adhuc respectu pœnae à se late, nec ei conceditur ex eo quod non reseruerit, sed tantum ad absolutionem, quae est debita eo ipso quod persona est bene disposita.

Obliuandum est, interdictum locale generale, non posse auferri ad cautelam, quia ita statutum est in cap. *Presenti.* 10. de Sententia excommunicationis, in 6. benè tamē locale particulare, & quodcumque personale, ut deducitur ex eo, quod in dicto cap. id tantum statuatur de locali generali: nihil minus quodcumque interdictum, adhuc locale generale, posse tolli ad tempus ab eo qui potest illud totaliter auferre in foro extetiori, & ab eodem posse quoad aliquem effectum auferri sive ad tempus, sive ab eo termino, ut quoad aliquam Missam, aut quoad aliquem sepelendum; quia interdictum potest à ferente ipsum, quod suos effectus limitari, tam quoad primum impositionem illius, quam quoad conseruationem; quia coniunctio omnia effectuum interdicti non est Iure annexa cum ipso, sicut sunt Iure connexi omnes effectus excommunicationis cum ipsa.

Sed quamvis interdictum in se ipso à nullo, adhuc à Papa, possit suspendi à suis effectibus ipso perseverante (sicut nec excommunicatione, nec suspensio) quia interdictum formaliter nihil aliud est, quam quadam priuatio (sicut etiam excommunicatione & suspensio) & personam esse interdictam, & locum esse interdictum, est effectus formalis interdicti, sicut hominem esse parentem visu, est effectus formalis cætitatis. Ipsa tamen sententia, quia latum est interdictum, potest suspendi quoad suos effectus, & ab eo qui potest eam totaliter auferre seu extinguere: quia ex una parte est distincta à suis effectibus, seu ab interdicto formaliter consistente in effectibus ipsius sententia, quia effectus sententia sunt ipsum interdictum; & ex altera parte id nullo Iure est cautum. ex eo autem, quod sententia interdicti suspendi potest quoad interdictum ipsum, quod est effectus ipsius sententia, etiam dici potest, quod interdictum suspedi potest; quia eo tantum significatur, interdictum ad tempus, cessare suspensio ne sua causa.

DIFFICULTAS XVII.

Quæ Interdicta sunt Iure lata

49 Primo Vniuersitates aut Collegia concedentia locum habitationis virariorum alienigenis interdicuntur ipso facto in cap. 1. de Viris, in 6.

Secundo, Vniuersitates concedentes repreſalias seu pignorationes, quibus unus pro alio gravatur, contra personas Ecclesiasticas, aut earum bona, interdicuntur ipso facto in cap. vnicō de Injurijs, in 6. nisi intra mensē id reuocauerint.

Tertio, Vniuersitates, aut Capitula appellantia à sententia Papæ ad Concilium Generale, interdicuntur ipso facto in Bulla Cœnæ Domini.

Quarto,

Quarto, communites exigentes tributum ab Ecclesiasticis absque licentia Papæ, interdicuntur ipso facto in c. *Quamquam* 4. de Censibus, in 6.

Quinto, Capitula, qua Sede vacante intra annum concedunt dimissorias ad Ordines ei, qui non coactatur ad id ratione beneficij, interdicuntur in Tridentino less. 7. cap. 10. de Reformatione.

Trident.

53

Sexto, qui presumunt ferre censuram aliquam, non seruata solemnitate præscripta in c. 1. de Sententia excommunicationis, in 6. aut excommunicare non præmissa monitione competenti, interdicuntur non plenè, sed ab ingressu Ecclesiæ per messem, in dicto c. 1. & in c. *Sacros.* 48. de Sententia excommunicationis.

Septimo, Episcopi, & ipsis superiores, usurpantes sibi bona Ecclesiæ, aut beneficiorum, interdicuntur ab ingressu Ecclesiæ, donec restituant, in c. *Præsenti.* 9. de Officio Ordinarij, in 6.

Octauo, omnes etiam exempti, qui scienter celebrant aut celebrare faciunt diuina officia in loco interdicto, aut excommunicatos, vel interdictos

non toleratos, ad diuina officia, vel ad Sacramenta, vel ad Ecclesiasticam sepulturam admittentes, interdicuntur ab ingressu Ecclesiæ, donec satisficiant ei cuius sententiam violarunt, in cap. *Episcoporum.* 8. de Priuilegijs, in 6.

Nonò, Episcopi, qui inter visitandum aliquod acceperunt eis prohibitum in c. 1. de Censibus, in 6. & intra mensem illud non restituerunt in diuino, interdicuntur ab ingressu Ecclesiæ, donec id restituant, in c. *Exig. 2.* de Censibus, in 6.

Decimò, laici conferentes Episcopatum, aut Abbatiam, & recipientes ab illis, interdicuntur ab ingressu Ecclesiæ, donec dignitas deseratur, in c. *Si quis deinceps.* 16. quæst. 7.

Observandum est, esse nonnulla alia interdicta localia, de quibus videri potest Suarez d. 37. que non adducimus, quia post Extravagantem *Ad exitanda scandala.* non obligant ante denuntiationem à Iudice factam: & adduximus penitentia, quia ante denuntiationem obligant interdictos, quamvis non alios, adhuc Clericos.

TRACTATVS DE CESSATIONE A DIVINIS.

DIFFICULTAS PRIMA.

Quid sit Cessatio à diuinis.

55

CESSATIO à diuinis est desistentia à diuinis officijs, & ab aliquorum Sacramentorum administratione in locum decreta, vt deducitur ex cap. *Non est vobis.* 11. de Sponfaliibus: aut, quod in idem incidit, est prohibitio, quia in aliquo loco prohibentur celebrari diuina officia, & Sacraenta aliqua administrari. Et quia prohibito hæc non sit ab Ecclesiæ in punitionem aliquius peccati, ideo cessatio à diuinis non est censura; quia censura est pena medicinalis, cessatio autem sit ab Ecclesiæ tum in signum mœroris ob enormem iniuriam ipsi factam. Quod efficit Ecclesia ad imitationem populi Israëlitici, qui quando capitius cerebatur, in signum tristitiae suspendit organa, quibus laudes Deo cantabat. Tum etiam sit ab Ecclesiæ in defensionem, vt cogat iniuriantem desistere, vt significatur in cap. 1. de Sententia excommunicationis.

56

Dicitur autem cessatio in locum decreta, quia cessatio à diuinis non afficit immediate personas, sed locum, quem nequit non afficere, cùm personas ipsas ratione ipsarum non afficiat, & afficit locum vt circumstantiam, eomodo quo interdictum locale. Vnde qui dicunt cessationem non afficere personas, nec locum, id absque fundamento immo & contra rationem dicunt.

DIFFICULTAS II.

Quos effectus habeat Cessatio à diuinis.

57

Conueniunt Doctores, cessatione à diuinis in loco vbi est posita, prohiberi celebratio nem diuinorum officiorum, & administrationem

Sacramentorum, exceptis Baptismo parvulis, & Pœnitentia morientibus, vt dicitur in cap. *Nuptiæ vobis.* 11. de Sponfaliibus.

Ex eo autem, quod conceditur Baptismus parvulis, admittunt Doctores, etiam concedere Confirmationem, quia est complementum Baptismi, & consequenter etiam concedi confirmationem Chrismatis: & ex eo, quod morientibus conceditur Pœnitentia, admittunt etiam, eis concedi Eucharistiam vt Viatum, & consequenter vix Misam in hebdomada pro renouatione Eucharistie; quia non inficiantur.

Id tamen, quod addunt Henriquez cap. 13. Co-juarriuias in c. *Alma mater.* part. 2. §. 4. & *Adulatio.* 6. part. 1. posse etiam Pœnitentiam admitti strari sanis, additur absque fundamento; quia nullibi id conceditur, & exprestè negatur in cap. *Non est vobis.*

Id etiam quod plurimi asserunt, cessationem negari laicos sepulturam in loco facto, sic uteretur, etiam dicunt absque fundamento, vt aduentum Suarez disp. 39. l. c. 2. & *Agudius* disp. 17. secund. dub. 7. quia id nullibi cessatione negatur, etiam in interdicto negetur.

Id quoque quod affirmat Paladanus, in cessione habere locum priuilegium concessum interdicto locali generali in cap. *Alma mater.* nonne vt Clerici ianuis clausis possint diuina celeberrare, falsum est, vt aduentum Courtruias & *Agudius*, quia absque fundamento id extenduntur, cessionem; sicut etiam absque fundamento & nonnullis extendit ad cessationem priuilegium & in alijs, vt possint palam celebrari diuina.

DIFF.